

EP 3: Συμβουλές για τη διαχείριση των συστημάτων εκτροφής που επιτρέπουν την επαφή αγελάδας-μόσχου

Η Laura Rice λέει: Καλώς ήρθατε στη σειρά podcasts του Care4Dairy. Είμαι η Laura Rice. Στο πλαίσιο του Care4Dairy έχουν αναπτυχθεί οδηγοί βέλτιστων πρακτικών για την υποστήριξη της ευζωίας των μόσχων γαλακτοπαραγωγής, των μοσχίδων, των αγελάδων και των ζώων στο τέλος της παραγωγικής τους ζωής. Οι κατευθυντήριες γραμμές περιγράφονται σε μια σειρά ενημερωτικών δελτίων για βασικά θέματα, ορισμένα από τα οποία θα συζητηθούν σε αυτά τα podcasts.

Η Laura Rice συνεχίζει: Το έργο έχει ως επίκεντρο τον κτηνοτρόφο και ενισχύθηκε παράλληλα από τη συμμετοχή εμπλεκόμενων φορέων από κτηνοτροφικές και κτηνιατρικές οργανώσεις, καθώς και από τον ακαδημαϊκό χώρο. Υπάρχουν τέσσερα podcast του Care4Dairy, καθένα από τα οποία εξετάζει τα διάφορα παραγωγικά στάδια. Σε κάθε επεισόδιο αυτής της σειράς, θα με πλαισιώνουν δύο καλεσμένοι, ένας εκπρόσωπος του Care4Dairy και είτε ένας κτηνοτρόφος, είτε ένας σύμβουλος εκμετάλλευσης, είτε ένας κτηνίατρος.

Η Laura Rice συνεχίζει: Μαζί μου είναι η καθηγήτρια Sigrid Agenäs από τη Σουηδία και η εκπρόσωπος του Care4Dairy, καθηγήτρια Siobhan Mullan, κτηνίατρος στη Σχολή Κτηνιατρικής του UCD στην Ιρλανδία. Σας ευχαριστώ και τις δύο που είστε μαζί μου σήμερα.

Sigrid, είσαι καθηγήτρια στο SLU. Μπορείς να μου πεις περισσότερα για αυτόν τον ρόλο και τι περιλαμβάνει για εσένα;

Η Sigrid Agenäs απαντά: Είμαι υπεύθυνη για τον τομέα της διαχείρισης των μηρυκαστικών. Και είμαι επιστήμονας ζωικής παραγωγής, με υπόβαθρο στη φυσιολογία του θηλασμού, που με έχει οδηγήσει σε διάφορους τομείς που αφορούν τη θηλάζουσα αγελάδα, συμπεριλαμβανομένης της επαφής αγελάδας και μόσχου.

Ρωτά η Laura Rice: Siobhan, απομακρύνθηκες από την κτηνιατρική χειρουργική και στράφηκες προς την έρευνα. Τι προκάλεσε αυτή την αλλαγή και πώς συμμετείχες στο Care4Dairy;

Η Siobhan Mullan απαντά: Διαπίστωσα ότι μου άρεσε πολύ η έρευνα, ιδιαίτερα το να εξετάζω τη συνολική εικόνα και κάποια από αυτά τα θεμελιώδη ερωτήματα. Η έρευνα μου ήταν πάντα επικεντρωμένη στο πώς να προωθήσουμε βελτιώσεις στην ευζωία των ζώων μέσω της εργασίας που κάνουμε. Έτσι, ένιωσα ότι ήταν μια φυσική προέκταση, αλλά σε μεγαλύτερη κλίμακα από ό,τι κάνουμε ως κτηνίατροι.

Η Laura Rice λέει: Είμαστε εδώ για να συζητήσουμε για τις προτάσεις και τις συμβουλές σχετικά με τη διαχείριση των συστημάτων επαφής αγελάδων και μόσχων.

Siobhan, ποιο είναι το σκεπτικό πίσω από τις συστάσεις του Care4Dairy να διατηρούνται οι μόσχοι είτε με τη μητέρα τους είτε με μια ανάδοχη αγελάδα για 24 ώρες, και ιδανικά μέχρι τον σταδιακό απογαλακτισμό που αρχίζει περίπου στις οκτώ εβδομάδες;

Η Siobhan Mullan εξηγεί: Χρησιμοποιήσαμε μια αυστηρή, τεκμηριωμένη προσέγγιση για τη σύνταξη της καθοδήγησης στο Care4Dairy. Υποθέτω ότι κάναμε τρία πράγματα. Πρώτα απ' όλα, εξετάσαμε την επιστημονική βιβλιογραφία για το θέμα αυτό, η οποία αυξάνεται αρκετά γρήγορα αυτή τη στιγμή. Εξετάσαμε επίσης τις υπάρχουσες κατευθυντήριες γραμμές για τις κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις σχετικά με αυτά τα θέματα. Και τέλος, ενσωματώσαμε την πρακτική ανατροφοδότηση από τους κτηνοτρόφους σε όλα τα κράτη μέλη και από διάφορες κτηνοτροφικές και κτηνιατρικές και άλλες οργανώσεις.

Η Siobhan Mullan συνεχίζει: Ήταν ένας συνδυασμός αυτών των πραγμάτων που μας έδωσαν την ευκαιρία να κάνουμε αυτές τις συστάσεις. Και ήμασταν πραγματικά ξεκάθαροι ότι η επιστήμη δείχνει έντονα ότι η διατήρηση αγελάδων και μόσχων μαζί έχει πολλά οφέλη τόσο όσον αφορά την ανάπτυξη και τη συμπεριφορά των μόσχων όσο και τη συνολική ευζωία τόσο των αγελάδων όσο και των μόσχων.

Η Siobhan Mullan συνεχίζει: Γνωρίζουμε όμως ότι επί του παρόντος δεν εφαρμόζεται ευρέως. Και έτσι, το Care4Dairy προσέφερε δύο διαφορετικά επίπεδα ορθής πρακτικής και βέλτιστης πρακτικής. Και πραγματικά θεωρήσαμε ότι οι κτηνοτρόφοι θα έπρεπε πιθανότατα να κάνουν κάποιες αλλαγές για να μπορέσουν να το εφαρμόσουν.

Πωτά η Laura Rice: Και ποιοι είναι οι διαφορετικοί τρόποι με τους οποίους οι κτηνοτρόφοι εφαρμόζουν την επαφή αγελάδας-μόσχου Sigrid;

Η Sigrid Agenäs απαντά: Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αυτό το κίνημα καθοδηγήθηκε από μεμονωμένους κτηνοτρόφους. Δεν υπήρξε μια ακαδημαϊκή ή βιομηχανική κίνηση. Αυτό που μόλις είπε η Siobhan για τον αρχικό εντοπισμό ορθών πρακτικών είναι ακόμη πολύ νέο. Σε όλη την Ευρώπη υπάρχουν εκμεταλλεύσεις που κάνουν τα πάντα, από πλήρη επαφή για 10 ή 11 μήνες έως εκτεταμένη επαφή λίγο μετά τον πρώιμο διαχωρισμό, έχουμε συστήματα περιορισμένης ή πλήρους επαφής και έχουμε εκτροφή με τη μητέρα ή ανάδοχη αγελάδα. Αυτό δείχνει πόσες πολλές λύσεις μπορεί να υπάρχουν και σε αυτό το σημείο νομίζω ότι πολλές από αυτές λειτουργούν για τη μεμονωμένη εκμετάλλευση, αλλά είναι δύσκολο με βάση τα δεδομένα πεδίου να προσδιοριστεί γιατί κάποια πράγματα λειτουργούν και δεν λειτουργούν σε μια εκμετάλλευση και αν αυτό είναι γενικό για άλλες εκμεταλλεύσεις.

Πωτά η Laura Rice: Ποια είναι τα κύρια οφέλη των συστημάτων επαφής αγελάδων και μόσχων τόσο για τις αγελάδες όσο και για τους μόσχους;

Η Sigrid Agenäs εξηγεί: Για τα ζώα, θα έλεγα μια πιο πλούσια καθημερινή ζωή. Αν δούμε τους μόσχους ως εμπλουτισμό για τις μητέρες τους και απλώς ως ομαδική ζωή από την πλευρά του μόσχου, σε σύγκριση με το να είναι ένας μόσχος γαλακτοπαραγωγής χώρα από αυτή και μεγαλωμένος σε ένα μόνο κλουβί ή διαμέρισμα. Είναι ένα πολύ πιο πλούσιο περιβάλλον, περισσότερα πράγματα που συμβαίνουν κάθε μέρα, περισσότερα ζώα με τα οποία μπορούν να αναπτυχθούν και να συναντηθούν ενώ αναπτύσσονται. Και στη συνέχεια, στο δικό μας πρόγραμμα, οι μόσχοι ήταν πολύ υγιείς και πιστεύουμε ότι μπορούμε επίσης να δούμε ένα πολύ καλό προφίλ υγείας στις αγελάδες. Ωστόσο, διαθέτουμε δεδομένα για λίγο περισσότερα από εκατό ζεύγη αγελάδων και μόσχων προς το παρόν. Αυτό είναι αρκετά μεγάλο από την άποψη της ελεγχόμενης επιστήμης, αλλά όχι σε σύγκριση με τον όγκο των στοιχείων που έχουμε για τη συμβατική γαλακτοπαραγωγή σε όλο τον κόσμο με όλα τα δεδομένα καταγραφής και τα δεδομένα υγείας και τα λοιπά. Αλλά δεν είχαμε προβλήματα υγείας στις μητέρες αγελάδες. Είχαμε μερικές που βρέθηκαν θετικές για μαστίτιδα από

Staph. aureus, η οποία εμφανίζεται στο κοπάδι μας, και πρέπει να τις απομακρύνουμε λόγω του κινδύνου να μεταδοθεί σε άλλες αγελάδες της ομάδας μας.

Η Sigrid Agenäs συνεχίζει: Αλλά εκτός από αυτό, οι αγελάδες τα πάνε καλά. Οι μόσχοι προσβάλλονται από τους ιούς που θα περίμενε κανείς από ένα ώριμο θηλαστικό. Μπορεί να έχουν βήχα και διάρροια, αλλά δεν έχουμε παρατηρήσει μόσχους που να χρειάζονται θεραπεία. Αντιμετωπίσαμε 1-2 πνευμονίες, αλλά εκτός αυτού οι μόσχοι μπορεί να είναι επιβαρυνμένοι για περίπου 24 ώρες και στη συνέχεια αναρρώνουν και τρώνε και παίζουν ξανά, ακόμη και αν εξακολουθούν να έχουν διάρροια ή λίγο βήχα.

Η Sigrid Agenäs συνεχίζει: Οι αντιβιοτικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στη γαλακτοπαραγωγή δεν είναι ασήμαντες και καταναλώνονται από τους μόσχους. Και απ' ό,τι δείχνουν τώρα τα δεδομένα μας, αυτό έχει τη δυνατότητα να μειώσει την ανάγκη για θεραπεία.

Η Laura Rice λέει: Αυτό είναι σίγουρα ένα τεράστιο όφελος πραγματικά, έτσι δεν είναι;

Υπάρχει ένα δέντρο αποφάσεων του Care4Dairy για να βοηθήσει τους κτηνοτρόφους να αποφασίσουν αν αυτό το σύστημα διαχείρισης μπορεί να λειτουργήσει γι' αυτούς, Siobhan. Πώς σχεδιάστηκε αυτό και ποιες είναι οι πιο σημαντικές πτυχές που πρέπει να εξετάσουν οι κτηνοτρόφοι;

Η Siobhan Mullan απαντά: Ναι, το δέντρο αποφάσεων δημιουργήθηκε ειδικά για να προσπαθήσει να βοηθήσει τους κτηνοτρόφους να σκεφτούν πώς να εφαρμόσουν αυτό που ενδεχομένως να είναι ένα νέο σύστημα για ορισμένους. Βοηθάει τους κτηνοτρόφους να εξετάσουν τον τύπο της εκτροφής που έχουν, αν είναι έτσι διαμορφωμένοι ώστε να μπορούν να παρέχουν μεγαλύτερης διάρκειας επαφή αγελάδων και μόσχων και αν όχι, τότε πώς να διαχειριστούν μόνο τις 24 ώρες με τις αγελάδες και τους μόσχους μαζί. Και βοηθάει τους κτηνοτρόφους να σκεφτούν και κάποιες εναλλακτικές λύσεις, αν έχουν, για παράδειγμα, ευκαιρίες για την αναδοχή ορισμένων μόσχων σε αγελάδες, σε αντίθεση με το να είναι με τη δική τους μητέρα.

Ρωτά η Laura Rice: Sigrid, έχεις συνεργαστεί με πολλούς κτηνοτρόφους που έχουν εφαρμόσει ένα σύστημα επαφής αγελάδων και μόσχων. Τι λένε για την υιοθέτηση αυτής της πρακτικής;

Η Sigrid Agenäs απαντά: Οι περισσότεροι από τους κτηνοτρόφους που συνάντησα, μόλις το δοκιμάσουν, επιθυμούν να συνεχίσουν, ακόμη και αν το έχουν δοκιμάσει στο πλαίσιο κάποιου προγράμματος, όπως ένα ερευνητικό πρόγραμμα, όπου μπορούν να λάβουν κάποια αποζημίωση.

Όσοι όμως δεν συνεχίζουν, είτε είχαν προβλήματα υγείας με τις αγελάδες, δηλαδή άλλα προβλήματα υγείας, κυρίως, τα οποία δεν έχουμε δει, οπότε δεν ξέρω, μπορεί να υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί λόγοι γι' αυτό. Έχω επίσης μιλήσει με κτηνοτρόφους που απογοητεύτηκαν από τις μοσχίδες που γεννήθηκαν σε αυτό σύστημα, από το επίπεδο παραγωγής κατά την πρώτη γαλακτοπαραγωγή τους. Αυτό είναι λίγο τρομακτικό, ίσως. Δεν έχουμε ακόμη πλήρη στοιχεία για τις κόρες μας που γεννήθηκαν στο σύστημα στην ερευνητική μας εκτροφή, αλλά είναι στα σκαριά για να αξιολογηθούν φέτος. Οι υποθέσεις είναι βέβαια ότι οι μοσχίδες που αναπτύσσονται τόσο καλύτερα ως νεαροί μόσχοι μπορεί να

έχουν πλεονεκτήματα που μεταφέρονται στην ενήλικη ηλικία, ώστε να εισέρχονται στην πρώτη γαλακτοπαραγωγή τους με μεγαλύτερο σωματικό βάρος και υψηλότερη συνολική ανάπτυξη κ.λπ.

Η Sigrid Agenäs συνεχίζει: Αλλά μπορεί να υπάρχουν και άλλα ζητήματα με την ανάπτυξη ή την ωρίμανση σε καλύτερη θρεπτική κατάσταση. Για παράδειγμα, ορισμένες από αυτές τις μοσχίδες παχαίνουν αρκετά όταν μεγαλώνουν μαζί με τις μητέρες τους. Και αυτό θα μπορούσε να έχει κάποιο ανταγωνισμό ή να δημιουργήσει κάποιες διαταραχές στη διάπλαση του μαστού που πρέπει να συμβεί πριν από την εφηβεία.

Αυτός είναι ο ένας λόγος και τα προβλήματα υγείας των αγελάδων είναι ο άλλος. Και στη συνέχεια, το τρίτο εμπόδιο είναι ο τρόπος σχεδιασμού του απογαλακτισμού και του διαχωρισμού που κάποιοι πιστεύουν ότι δεν λειτουργεί αρκετά καλά ώστε να αξίζει τον χρόνο επαφής, αν τα ζώα στη συνέχεια πραγματικά δυσκολεύονται στο διαχωρισμό.

Ρωτά η Laura Rice: Και μια από τις πτυχές της επαφής αγελάδας-μόσχου που μπορεί να αγχώνει τους κτηνοτρόφους είναι ο απογαλακτισμός. Έχετε δει κτηνοτρόφους να το διαχειρίζονται με επιτυχία στην πράξη;

Η Sigrid Agenäs εξηγεί: Η επιτυχία του απογαλακτισμού είναι λίγο στο μάτι του θεατή. Αυτό είναι κάτι που αφορά τη δική μας ηθική και την ερμηνεία της κατάστασης του ζώου. Για κάποιον που πραγματικά δεν του αρέσει να βλέπει, και θα έλεγα ότι αυτό αφορά κυρίως τις αγελάδες, δεν του αρέσει να βλέπει τις αγελάδες του σε κίνδυνο, τότε θα παλέψει να βρει έναν τρόπο απογαλακτισμού που τα ζώα βιώνουν χωρίς στρες. Τουλάχιστον εμείς δεν το έχουμε βρει. Έχουμε δοκιμάσει διαφορετικά συστήματα παρέμβασης και υπάρχει τουλάχιστον ένα τριήμερο όπου τα ζώα φωνάζουν περισσότερο. Μπορείτε επίσης να θεωρήσετε ότι είναι ένα στάδιο που πρέπει να περάσουν. Οι μόσχοι είναι μεγάλοι και οι αγελάδες δεν είναι φρέσκες αγελάδες στην αρχή της γαλακτοπαραγωγής και είναι μερικές μέρες που είναι λίγο αναστατωμένες και μετά είναι καλά. Οι άνθρωποι δοκιμάζουν τους διαφορετικούς τρόπους τους και στη συνέχεια νομίζω ότι εξαρτάται από το πώς ερμηνεύεις τις εκφράσεις των ζώων. Είναι επίσης δύσκολο να πούμε από αυστηρά επιστημονική άποψη τι είναι χειρότερο: να μην γνωριστούν ποτέ μεταξύ τους ή να γνωριστούν και μετά να διαχωριστούν; Δεν μπορούμε πραγματικά να μετρήσουμε αυτές τις δύο καταστάσεις μεταξύ τους.

Ρωτά η Laura Rice: Ποιοι είναι συνολικά οι βασικοί παράγοντες επιτυχίας για τα συστήματα επαφής αγελάδων και μόσχων;

Η Sigrid Agenäs απαντά: Για εμάς, έχουμε δουλέψει με συστήματα αυτόματου αρμέγματος, και είναι σημαντικό να κάνουμε την κυκλοφορία των αγελάδων να δουλέψει, να βρούμε έναν τρόπο να καταθέσουμε τους πόρους, έτσι ώστε οι αγελάδες να συνεχίσουν να κινούνται στο σύστημα όπως πρέπει να κάνουν. Είμαστε πολύ ευχαριστημένοι με τον τρόπο που λειτουργεί στη δική μας εγκατάσταση και γνωρίζουμε επίσης κτηνοτρόφους με αυτόματα συστήματα που έχουν πολύ ωραίο σχεδιασμό.

Και μετά, φυσικά, είναι πράγματα όπως ο τρόπος διαχείρισης της καθαριότητας στο χώρο όπου βρίσκονται μαζί αγελάδες και μόσχοι. Επειδή αυτή θα ήταν κανονικά μια περιοχή με θαλάμους, οι θάλαμοι έχουν κατασκευαστεί με βάση το μέγεθος των αγελάδων, και όταν οι

μόσχοι μπαίνουν στους θαλάμους, μπορεί να βρεθούν σε λάθος περιοχή. Πρέπει να βρείτε τρόπο να το κάνετε αυτό να λειτουργεί καλά σε καθημερινή βάση.

Η Sigrid Agenäs συνεχίζει: Και τότε είναι επίσης ότι όλοι όσοι εργάζονται με τα ζώα πρέπει να είναι μαζί μας. Θα έλεγα ότι αυτός είναι ο κύριος παράγοντας. Θα διστάσω ή θα πρέπει να αποδειχθεί έντονα ότι κάνω λάθος όταν λέω ότι δεν θα υποστηρίξω ότι αυτό θα πρέπει να είναι νόμος ή απαίτηση σε μια πιστοποίηση ή κάτι τέτοιο που θα κάνει τους κτηνοτρόφους να αισθάνονται πεισμένοι να δοκιμάσουν την επαφή αγελάδας-μόσχου, επειδή είναι εύκολο να αποτύχεις αν το θέλεις. Αλλά οι κτηνοτρόφοι που πραγματικά θέλουν να το κάνουν αυτό και το επιδιώκουν με δικό τους κίνητρο, είναι επίσης πολύ πιθανό να το κάνουν να λειτουργήσει καλά.

Όταν ξεκινήσαμε αυτό το έργο, είδαμε στο προσωπικό των ζώων μας στην ερευνητική εκτροφή, κάποιες σοβαρές ανησυχίες για την προσωπική ασφάλεια, σε σημείο που οι άνθρωποι έλεγαν: "Είμαι γονέας, δεν μπορώ να διακινδυνεύσω την ασφάλεια μου στην εργασία". Και συνειδητοποίησα ότι όσο πιο πολύ επιχειρηματολογούσα υπέρ αυτού του φανταστικού έργου, τόσο πιο απρόθυμο γινόταν το προσωπικό σε σημείο που σκέφτηκα ότι δεν θα μπορούσα να διαπραγματευτώ μαζί τους γι' αυτό.

Η Sigrid Agenäs συνεχίζει: Έτσι, συνειδητοποίησα ότι έπρεπε να δουν αυτό που είχα δει εγώ. Έπρεπε να πάνε και να επισκεφθούν τουλάχιστον μια εκτροφή - όπου αυτό λειτουργούσε, και ήμασταν πολύ τυχεροί που μπορέσαμε να το κανονίσουμε αυτό με την εκτροφή Finlay στη Σκωτία. Έτσι, όλοι όσοι από το προσωπικό μας ήθελαν, πήγαν σε ένα ταξίδι στη Σκωτία και δούλεψαν δίπλα-δίπλα με το προσωπικό τους για μερικές ημέρες. Και όσοι το έκαναν, ήταν έξι, επέστρεψαν και είπαν: "Μπορούμε να το κάνουμε εύκολα, χωρίς πρόβλημα".

Και έτσι, πιστεύω και πάλι, με τόσες άλλες αλλαγές στην κτηνοτροφία, ότι αν το έχετε δει ο ίδιος και το έχετε αποφασίσει, τότε θα τα καταφέρετε. Αλλά αν κάποιος άλλος σας πει ότι αυτό που κάνατε για γενιές είναι λάθος και τώρα πρέπει να το κάνετε με αυτόν τον τρόπο. Μπορείς να το κάνεις αυτό με μια δίαιτα, και πιθανώς μπορείς να το κάνεις με φαρμακευτική αγωγή, αλλά με τη διαχείριση, που είναι αυτό που κάνει ο καθένας με τα ζώα του καθημερινά, ο κτηνοτρόφος και το προσωπικό του πρέπει να επενδύσουν και να παρακινηθούν για να το κάνουν αυτό.

Ρωτά η Laura Rice: Και πιστεύετε ότι το να τους δείξετε, για να αντιμετωπίσετε τις ανησυχίες τους, θα ενθαρρύνει τους κτηνοτρόφους να το κάνουν αυτό;

Η Sigrid Agenäs απαντά: Αυτό είναι τουλάχιστον ένα εμπόδιο λιγότερο και το έχουμε δει στην εκτροφή μας. Πήραμε από νωρίς την απόφαση να μην απομακρύνουμε ποτέ τις αγελάδες από τους μόσχους. Για παράδειγμα, αν θέλω να πάρω ένα δείγμα αίματος από ένα μόσχο και αυτός αλληλεπιδρά με τη μητέρα του, τότε απλά περιμένω μέχρι να τελειώσουν, να τραβήξουν χωριστές κατευθύνσεις και μετά να πάρω το δείγμα μου. Με αυτό τον τρόπο, καθώς και με το να έχουμε τα ζώα σε ένα σύστημα εθελοντικού αρμέγματος, ώστε να μην τα συγκεντρώνουμε ποτέ για άρμεγμα ή οτιδήποτε άλλο, είναι πραγματικά χαλαρό για εμάς όταν μπαίνουν στην αγέλη. Μπορούμε να περπατάμε μαζί τους και έρχονται να μας χαιρετήσουν και είναι πολύ ήσυχα. Ενώ αν το κάνετε σε ένα κοπάδι με αρμεκτήριο, όπου τα ζώα έχουν συνηθίσει να μπαίνει κάποιος, σημαίνει ότι πρέπει να απομακρυνθούμε. Νομίζω ότι αυτό αυξάνει τον κίνδυνο τα ζώα να είναι λίγο στρεσαρισμένα, και όπως ξέρετε, όταν μια

μητέρα είναι στρεσαρισμένη ή όταν βλέπει ο μόσχος της να στρεσάρεται, τότε είναι που μπορεί να γίνει επικίνδυνη κατά το χειρισμό της. Έτσι, έχουμε πάρει αυτές τις συνειδητές αποφάσεις και έχουμε την πολυτέλεια να το κάνουμε αυτό. Είμαστε μια πανεπιστημιακή εκτροφή και δεν είναι προσωπική υπόθεση κανενός. Αλλά και πάλι βλέπω κτηνοτρόφους που πραγματικά θέλουν να το κάνουν αυτό, οι οποίοι επίσης πετυχαίνουν πολύ καλά. Βρίσκουν τον τρόπο να δουλεύουν γύρω από τα ζώα και με τα ζώα, αντί να λένε, όχι, όλα τα ζώα πρέπει να είναι εδώ και εκεί επειδή αυτό ταιριάζει στο πρόγραμμα των ανθρώπων.

Ρωτά η Laura Rice: Υποθέτω ότι οι λιγότερο στρεσαρισμένες αγελάδες είναι καλύτερες για όλους, έτσι δεν είναι;

Η Sigrid Agenäs απαντά: Είναι πραγματικά υπέροχο. Και αυτή είναι επίσης η εμπειρία μας όταν είχαμε φιλοξενήσει επισκέπτες στην εγκατάσταση μας, ότι ακόμη και αυτοί που έρχονται με όλα τα "αν" και "αλλά" και μετά μπαίνουν στην εκτροφή και λένε "αυτό δεν φαίνεται καθόλου περίπλοκο" και είναι σχεδόν σε σημείο που δεν ξέρεις πραγματικά τι να τους δείξεις. Είναι σαν να υπάρχουν οι αγελάδες, το ρομποτικό άρμεγμα, οι μόσχοι, και λειτουργεί, και οι άνθρωποι λένε "ναι, φαίνεται να λειτουργεί" και τότε δεν είναι πια τόσο τεταμένο. Νομίζω λοιπόν ότι όσοι από εμάς είχαμε την ευκαιρία να δούμε αυτά τα συστήματα για αρκετό καιρό πρέπει να έχουμε υπομονή και να επιτρέψουμε στους άλλους να αποφασίσουν και να τους δώσουμε επίσης χώρο να εκφράσουν τους προβληματισμούς τους, γιατί νιώθω ότι μαθαίνω πολλά, αν φέρω έναν έμπειρο αγελαδοτρόφο στον στάβλο και δει κάτι που δεν σκέφτηκα, νομίζω ότι είναι σπουδαίο αν μπορούν στη συνέχεια να με ρωτήσουν ή να μου πουν. Αν κάνω υπερβολική εκστρατεία γι' αυτό, τότε φοβάμαι ότι δεν θα λάβω αυτές τις γνώσεις και τις εισροές από τους ανθρώπους.

Η Laura Rice λέει: Έχουμε συζητήσει τη σημασία του επιπέδου της υγείας και της διαχείρισης της αγέλης όσον αφορά την κοινωνική προσαρμοστικότητα. Μια άλλη σημαντική σημείωση είναι η φροντίδα των αγελάδων, καθώς κάνουν τόσο μεγάλο μέρος της φροντίδας και εξασφαλίζουν ότι οι αγελάδες έχουν τη σωστή διατροφή, το περιβάλλον και την υγειονομική περιθαλψη και λιγότερο στρες. Υπάρχει κάτι άλλο που θα ήθελε κάποιος από εσάς να προσθέσει σε αυτό;

Η Siobhan Mullan απαντά: Θα ήθελα απλώς να τονίσω και πάλι ότι έχουμε δει αυτή την τεράστια ποικιλομορφία και ότι οι κτηνοτρόφοι αυτή τη στιγμή είναι πραγματικά ο κινητήριος μοχλός και βρίσκουν τον τρόπο που ταιριάζει στην εκτροφή τους. Δεν θέλαμε να είμαστε καθόλου απόλυτοι σχετικά με το πώς οι κτηνοτρόφοι θα πρέπει να βρουν τις λύσεις για την εκτροφή τους, επειδή είναι οι καλύτεροι άνθρωποι, που γνωρίζουν καλύτερα την εκτροφή τους, που γνωρίζουν τις αγελάδες τους, και θα βρουν τις λύσεις αν είναι πρόθυμοι να το κάνουν.

Η Laura Rice συνοψίζει: Ευχαριστώ πολύ. Και αυτό είναι πραγματικά το τελευταίο που έχουμε χρόνο να προσθέσουμε σε αυτό το επεισόδιο. Ευχαριστώ τους καλεσμένους μου, την καθηγήτρια Sigrid Agenäs από το SLU στη Σουηδία και την καθηγήτρια Siobhan Mullan από το UCD.

Η Laura Rice συνεχίζει: Σας ευχαριστώ που μας ακούσατε. Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα του Care4Dairy, www.care4dairy.eu, όπου μπορείτε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτό το θέμα του podcast, τα υπόλοιπα podcasts της σειράς, οδηγούς βέλτιστων πρακτικών και ενημερωτικά δελτία σχετικά με την ευζωία των

Κείμενο podcast
Μάιος 2024

μόσχων, μοσχίδων, αγελάδων και των ζώων στο τέλος της παραγωγικής τους ζωής. Το όνομά μου είναι Laura Rice.

Σας ευχαριστώ που μας ακούσατε.